

սիրոյն հետ։ Ան հիմա կը յստիմ թէ Թանին կեանքը կ'ապրէր եւն մէկին հետ, որուն զաւակին մայրը չափոնց մօտիկ մը գտնուած է ուր ալ արթննալ չըլլար։ Թանին կուրծքէն սակիկ երկար շարքեր պիտի կտրուին, մատերը մատիկ, ականջը օդ։ Ատոնք սա-կայն աւելորդ ծանրութիւններ պիտի ըլ-լան մէկի մը համար, որ աշխարհի հիւրն է պարզապէս։

Տակաւին կը սրբէր գանի։ Պատանի սրտիս ամբողջ թափումները իրն էր, իր երգիքն էր։ Մինչեւ հիմա կը սրբէր իր հոգիին զիջումին, բանաստեղծութեան սուրբը։ Պիտի շարունակեմ պաշտելս այ-սուհեանս իբր զմարդ մը, բաժանումի նահատակ մը։

Անկարելի բերտ տիգրմ ինչ կուզէ Թող յուզէ իր խորքին մէջ, թող ձգէ անունս իր մէջ, ու իր զեռուններովը գաղաղութի անոր վրան։ Շատեր խնդրանք արդէն իմ խնդր սիրոյն վրայ, զոր չիթեցին մե-տարկաբարձի հետ։ Սակայն ան իտեալը մնաց հոգիին։

Մոտի չիբրմը պիտի միտցնէ գնեց, գուցէ տարիներ ետքը։ Կուզէ որ այս ինքզն հոգին իրեն պէս ազնիւ հոգի մը տրեւայ, ու կը բռնի թէ կուսակիցն է պիտի այրեանայ, ու նոր հարսի սպիտակ քօրէին մէջ, իրեն պէս շուտ բաժնուած և անկերպարձ հոգի մը յիշատակին ներ-քեւ պիտի հայի։

Ամեն անգամ որ դիւրը վերադառնայ իր տիրանոյ՝ երազներով՝ պիտի յիշեմ զանի ու իր նուագիտ երգի յուշերովը պի տի շարունակեմ՝ կեանքս, չուրջի ձիւնե-րուն ու փոթորիկներուն մէջէն։

Ան երբ դուն, բազումներով մէջ գըր-կես տարբին մանկիկը, ու զգաւ անկէ բաժնուած, գերեզմանի ցուրտին մէջ մու-ցուած մայրիկին հաւաքը, իմն Թանի, պիտի երկարեմ եւ ալ իմ բազումներս, և ապագայի անտալիս միտքներէն, բոլ յատկով գինով հոգիին համար, պիտի առ-նեմ չիբրմներու պատանքը, կամ անա-հուսեան դաժման։

Ան իմ ս'լ էր Թանին, ազնիւ բարե-կամուհիս։ Եւ երբ հոգի լացուցէր զիս։ Ան-աշխիւր Մայրս, կըրկորդը Պայքընը, վեր-չիւրը Թանին էր։

Ա Ջ Գ
ԻՆԻՉԱՆԴԵԱՆ ԳՐԱՍԱՆ

Մանկապարտէզի նիւթերու և զարդ-ցական տետրակներու ճոխ հաւաքածոյ մը կը գտնուի միջոց պատրաստ, Սեղբոս խան թիւ 5, Բիւզանդական Գրատունը։ Մայ-րաբարձարի և դաւաճային վարժարանաց արգոյ տեսչութիւնը կրնան դիմել զրա-տուն և իրենց պէտք եղածն հայկալիկ։

Հայկալիկ, Սեղբոս խան, Բիւ-11 05
Թիւ 130

Տիկին Մատականի Աղլկանց (Յրէ-պէս) վարժարանի դասընթացը փութա-նակ կերակի օրերու տեղի պիտի ունե-նայ Շաբաթ օրեր ժամը 11 է. (Բ. Ե.)
մինչեւ ժամը 10 (Բ. Ե.)։

ԻՐԵՏԷԻ ԽԵԴԵՐԸ

Աթենքէն կիմայնեն մօտ 9 թը-ւով. — Երէկ կուր մը անգի ունեցաւ Հերակլիոնի շրջանները։ Հանկայի հիւ-պատանները նիստ մը ըլրին ծովակալ-ներուն իմացնելու համար կապութիւնը, և միջոցներ խնդրելու որ բաւեցարդու-թիւնը պահպանուի չեղող սահմանէն դուրս։ Յունաստանի հիւպատոսը, թարգմանը, Աթենքի ինքնիշխան թըր-թակիցները, ինչպէս նաեւ Հանկայի ուրիշ հեղինակները Զէրիկո փո-խադրուեցան թորքիական նաւով մը։ Հանկայէն մարտ 9 թուով կիմայնեն։ Ապստամբները այս առաւել կրակ ըլրին Հիւրարէարայի դէմ, զոր պարագած են։ Նաւահանգստին մէջ դանդաղ ի-տալական յաճախողը սկսաւ լծագա-նով նեանել։ Ապստամբները բաշտեցան։

— Կէս պաշտօնական աղբիւրէ կիմայ-ուի թէ չափազանցութիւն է քանի մը տէրութիւններու ներկայացուցիչներուն լուծած ընթացքը, որով կը յորդորեն իրենց ազգայինները Աթենքէն մեկնել։ Հանկաւակ ժողովրդին գորգուսթեան, ու մէկ օտարական կրնայ վտանգուել Աթենքի մէջ։ Գերմանացիները սակայն շատ դէշ աչքով կը դիտուին, և անոնց նաեւ կը մեծաւորութեամբ կրնան անուր գտնել յունական նաւ-հանգիստներուն մէջ։ Միւսողորդի խոս-քին նայելով, Պիւրէնի մօտերը մար-տանաւերուն ներկայութիւնը կարծիք կուտայ թէ պաշարումը որոշուած է։

Հիւրարէարայի կառավարութիւնը որ-րոշեց ամենակարճ միջոցի մէջ 20,000 լարձրացնել խաղաղութեան տանն բա-նակին թիւը, մինչդեռ փոքրին տա-րիններուն 14,000 էր միայն։ Անկից գատ ամեն միջոց ձեռք առած է 30,000 լարձրացնելու համար զինուորներուն այժմութիւնը։ Բայց կը վախճայի որ պահեստի գուրդէն շատեր չնրկայա-նան, ինչպէս պատահեցաւ 1885ին, ուր 3 առ հարիւր պահեստներէն հրա-ւերին չարտաստանեցին։ Միւս կողմէ սպանիւր պախտութիւն ալ կայ. բա-նակին կազմակերպութիւնը և մասնա-ւորապէս արուեստական արժէքը շատ կը քննարկուի։ Գաղով պահեստնե-րուն զինուորական կրթութեան, կը ընդ թէ շատ անբարեկամ է, վրան զի տաններու տարիէ ի վեր լուրջ մարդանքներու համար հեղինակ զինուոր-ները զենքի տակ կանուած չեն։

Յիւրարէարէ կրտէ որ եթէ Յունաս-տան տէրութիւններու ամէն հրաւերին ակնով չի կտրէ, անոնք չպիտի խու-սալին զպարզական միջոցներ ձեռք առ-նել։ Բոլոր տէրութիւնները իրենց խոս-քը պիտի պահեն։ Եթէ Յունաստան տեղի չտայ, Եւրոպա անհրաժեշտաբար պիտի դործադրէ իր սպառնալիքները։

Յիւրարէարէ այս տողերը կը գրէր Յու-նաստանի պատասխանէն բանի մը օր առաջ։

Վաստա Գիւրարէար
Վաստա Գիւրարէար, իր ճիշդ անու-նով Վաստ Պարէզի, ծնած է Գաթիթա-րօյի մօտերը Սեբրայ ծնողքէ, որ երկար տանէ ի վեր հաստատուած էին հա-րաւային Ռուսիոյ Մարիանոբոլ քաղա-քին մէջ, ամուսնացած է աւստրիացի հանրաժանութի գիւրարէար Պառնի թէպէտայի աղջկան հետ։ Իր քոյրերէն մին Սեբրայի արաւմտական կուսակցու-թեան պիտ Մ. Բաշիկի գործանէ է։

Մէք Կիւրարէար
Ինչ կրտէ, եւրոպական դահլիճնե-րը ալ ևս յոյս չունին որ Յունաստան տեղի տայ Եւրոպիոյ կաթիլն։ Այս պա-հու կը խորհուի թէ ինչ գաղաղական միջոցներ ձեռք առնելու են Գաթիթայի և Պիւրէնի համար, բայց դեռ բնաւ համաձայնութիւն չկայ։

Լոնտոնէն կիմայնէ թէ կառավա-րութիւնը մեծ եռանդով կը քննէ ցա-մաբային կառավարութիւններուն հետ թէ ինչ միջոցներ ձեռք առնել պէտք է, կը հաւատարմի թէ Յունաստանի մերժումը աւելի պիտի զօրացնէ եւրո-պական համաձայնութիւնը։

Կրտէարէ Գիւրարէար
Կրտէարէ Գիւրարէար հետգիւր-առած տաշնապալից փիհակին համար, Ֆիւնտական կառավարութիւնը խնդ-րեց Լոնտոնի Ֆիւնտական դեսպա-նի Պառնի ար Գիւրարէար, որ բանի մը օր յետագէտ իր մեկնումը Անգլիոյ մայ-րաքաղաքէն։

Գիւրարէարի Գիւրարէար
Գիւրարէար Գիւրարէար կրտէ թէ կրտա-կան Վալերու մէջ գտնուող օտար ծո-վակները հրահանգ ստացան շուտով համաձայնել Յունաստանի դէմ ձեռք առնուելիք միջոցներուն վրայ։

Գիւրարէար
Կրտէար թէ օտար նաեւ հետգիւ-տէ կը հանին Յունաստանի զլիւսուոր նաւահանգիստները։

Միւրարէար
Մէլիւրայի վերջին լուրերը կը ծանու-ցանին թէ միջազգային զօրքերուն մէկ մասը միայն ցամաք ելած է, օդերուն դէշ երթալուն պատճառաւ։ Կեն-թատուի թէ հիմա բոլորովին ցամաք ելած ըլլաւ են, այսինքն հինգ հա-րիւր հոգի եւ չորս լծագնաց։

Պիւրարէարի ինքնիշխան ձեռք
Պարն երեսփոխաններ, Մատանուր զոհունակութեամբ կը յայտնեմ ձեզի այն անկեղծ ուրախութիւնը, զոր ինչի կը պատճառէ ներկայ նստաշրջանին մէջ ձեր պարգած ընդհանուր գործունեա-լութիւնը։ Փութով և գիտութեամբ, զոր ցուցուցիք ձեր քննութեան նիւթը-կանը ինքնիշխանութեան ուսումնասիրու-թեան մէջ, լիովին արդարացուցիւր այն

վաստահաւանի՝ զոր սոցոք գրած էր ձեր վրայ։ Պարտաւորելիք չարք մը օ-րէնքներ, որ նոյն թուով անկեղծաբա-րեր պիտի ըլլան մեր կազմակերպու-թեան հիմքերուն մէջ, և ամենէն փոքր կարող ազգայնութիւնը պիտի ունենան մեր սրբիկի հայրենիքին ընդհանուր ա-ռաջիւնութեան համար։

Ատորո Հունգարական միապետու-թեան հետ առեւտրական դաշնագրին տրուած վաւերացումը պատիւ կը բերէ ձեր քաղաքական հաստատութեան։ Նը-պատաստուր արաւմադրութիւնները՝ զոր և եւրոպական միւս կառավարութիւնները չեն գաղաղիք վիպէն մեզի, երաշխա-ւորութիւն մ'են մեզի համար թէ ա-ռեւտրական դաշնագրեր կնքելու հա-մար անոնց հետ սկսուած բանակցու-թիւնները քիչ ժամանակի մէջ՝ յայն-գուցիւ կ'աւելի պիտի պահուին։ Այս դաշ-նագրութիւնները՝ որ առաջին անգամ ըլլալով հաստատուն խաղաղ մը կու-տան մեր քաղաքական անհատութեան, չեմ տարակուսիր թէ պիտի ունենան բարեբար արգելիքներ իր զարգացու-մին համար։

Վաստահաւանի զոր կառավարու-թիւնը կը վայելէ ձեր մօտ, պիտի քա-շալուրէ գինը իր բոլոր ջանքերը նուե-րելու մեր մատաղ իշխանապետութեան բարեբան և զարգացումին համար։

Պարտաւոր ժողովրդին համար մեծ ու-րախութիւն մը եղաւ այն այցելութիւնը, որով Ն. Վահագնաւորութիւն Արեւմտեան Պա-րագի և Գիւրարէարի Սեբրայի, Գիւրարի փիհակները հաճեցաւ պատ-ուել մեր քաղաքը։ Հոս իրեն եղած խա-նդալիւս ընդունելութիւնը ցուցուց իրեն, ինչպէս նաեւ ապագայուց իր ժողո-վրդին թէ մինչեւ որ աստիճան Պու-կարիս ունի այն բարի և երաշխական զգացումները որ զինքը մեր մէջ բերին, կը համարձակեմ յուսել թէ այս փո-խադարձ զգացումները խաղաղ պիտի ծառային իրարարական համաձայնու-թեան մը և անստանալի բարեկամա-լութեան մը երկու դարձի երկրներուն մէջ։ Գուր Պարտաւոր ազգի անուան վրայ-լուն ապացոյց մը տուի թէ կը փափա-քիք իրականացած տեսնել այս յարեքը, միաձայնութեամբ վաւերացնելով երկու երկրներուն մէջ կնքուած առեւտրական դաշնագրութիւնը։

Պարտաւոր երեսփոխաններ, անգամ մալ յայտնելով ձեզի իմ շնորհակալութիւն-ները ձեր աշխատութիւններուն համար, փախած կը յայտարարեմ Ազգային սովորական թ. ժողովին առաջին կա-նոնաւոր նստաշրջանը։

Գ Ե Բ Մ Ա Ն Ի Ա
Միւրարէար զօրութեան վրայ ելտա-ցուցի յանձնաժողովին յանձնուած յի-շատակալիքը կրտէ թէ նաեւ չինու-թեան համար տարեկան ձեռքերու մի-ջին գումարը պէտք էր 45 միլիոն մար-ըլլար։ Արդ որովհետեւ 1896-97 ելտա-

ցուցին մէջ 25 միլիոն 500,000 մար մի-այն նշանակուած էր, և նախընթաց ել-մատցոյցներուն վարկերը ալ աւելի բիւ-էին, այս պատճառաւ առաջ եկած բա-ցերը զոյգուելու համար առաջիկայ ել-մատցոյցներուն կանոնաւոր ծախքերէն շատ աւելի գումարներ չ'առն-կի պէտք է։ Ուստի ծովային ելմատցոյցը, միայն նաեւ չինութեան համար, կը պա-հանէ 62 միլիոն 150,000 մար 1897-98ին համար։ 95 միլիոն 1898-99ին համար։ 56 միլիոն 250,000 մար 1899-1900ին հա-մար։ 60 միլիոն 500,000 մար 1900-1901ին համար։ — Կիւրարէար Վիպէ, Ֆիւնտական ծովային զօրութեան հա-ւատարմու յաւակնութիւնը անկարելի է, Ֆիւնտա միջոցներ ունի երեք զրա-հաւոր շինելու, երբ Գերմանիա երկու շինէ։ Ռուսիոյ միջոցներ վարկերը պիտի մե-րէն։ Կիւրարէար Վիպէ, խորհրդա-լարը վաւերացուց իր զարգացումը յայտնի յա-շին։ Եթէ կրտէի անթիւ պատե-րազմի մը պատահականութեան կը վախճուի, կը պատահականութեան թէ չին ուրիշ նաեւ չինութեան հիմա բնաւ օ-գուտ չունին։

ՏԵՌԱԳԻՐ

ՄԱՐՏԻՍ. 11 Մարտ. — Բրիտո տի Ռի-վերտ զօրավար առ ժամանակ Բոյապիւ-զօրական պաշտօնը պիտի կատարէ Մա-նիկի միջ զինուորական գործողութիւնները փոխելու համար։

ԲԱՐԻՉ, 11 Մարտ. — Վերթօրիա թա-գուհին Շէրպարէն գաղով շատ մօտեմա-կան տեսակցութիւն մը ունեցաւ Հանրա-պետութեան նախագահին հետ Նուագի-լու-Մէրէ մէջ։

ԲԱՐԻՉ, 11 Մարտ. — Մատակարարէն Կարիէն զօրավարի զրկած լուրերուն հա-մեմատ, թագուհին կը շարունակէ յարա-բերութիւններ ունենալ պատմաբաններուն հետ, և թէ գաղաղակալութեան մէջ ա-պստամբութեան կը տեսնուի Կառա-վարութիւնը հեռագրից կառավարելի թէ թագուհին պէտք է քաղաքի Ընկերու-թեան մօտակայ կողմէն։

ԲԱՐԻՉ, 11 Մարտ. — Միւրարէար վալան մեկնէ։

ԲԱՐԻՉ, 11 Մարտ. — Պարտաւորները իր այսօրուան նիստին մէջ Մ. Միւրարի և արտաքին գործերու նախարար լուի վերջ, Մարտ 15ին երկուշաբթի օրուան օրակարգ-ներուն զուրկ զրաւ կրտէի գործերուն և Յունաստանի նկատմամբ Ֆիւնտական կա-ռավարութեան գիւրի վրայ եղած հար-ցազուգումին փնտրանքները։

Վիպէն, 11 Մարտ. — Մ. Բեղերս-պարիէն նախ մը կը հաստատէ թէ Ռու-սիա ի մօտոյ գիւրարագիտական մնայուն զորակալութիւն մը պիտի հաստատէ Մե-նելիք թագաւորին մօտ։

ՍԵՐԵՐ, 11 Մարտ. — Թորքիականե-րու խումբը չիւրեանկան ջուրերը վերա-գործաւ։

ՊԵՐՍԻԱ, 11 Մարտ. — Թուրքիոյ դես-պան

ԹԵՐԻԹՕՆ «ՄԱՍԻՍԱՆ» (73)

ՍԱՌՈՅՑԷ ԱՆԱՊԱՏԸ
ԺԻՒԼ ՎԵՐՆ

Իւրաքանչիւրը՝ բաց ի Հաթրասէն, ին-չու համար այս արտակարգ մարդը չբնա-ցաւ։

Հասած չէր իր կեանքի նպատակին կա-տարած չէր այն յանգուցի ծրագրերի, որոնց կապուած էր արտաքին ինչու հա-մար հանդարտութիւնը չէր յաջողութիւն խո-ւովութեան այս բացառիչ հոգիին մէջ։ Հաթրէ էր խորհիլ թէ Հաթրաս իր ծրագրի-նեքը աւարտելէ վերջ պիտի իշխար դարձ-եալ տեսակ մը վճատութեան մէջ, և իր թուածիք ջիւղերը հանդատի պիտի բազմա-յին Յաջողութեան վերջ, նոյն իսկ բնա-կան կը թուէր որ բռնուի նա տիրութեան այն զգացումին՝ որ կը հետեւի միշտ գա-հացուած փախարներուն։

Բայց ոչ։ Աւելի գերազգեցում կերե-ւար։ Սակայն վերադարձի մտածութիւնը չէր որ զինքը այսպէս կը վրդովէր։ Այլ ա-ւելի հեռուն երթալ կուզէր։ Իր ճամբորդի փառաւորութիւնը օրինակ սահման չունէր, և աշխարհը շատ պզտիկ կը գտնէր, ու

լո՛վհետեւ ինք անոր չըմանը բրած էր։ Ինչ որ ալ ըլլայ, չկրցաւ քննարկել և և սակայն աշխարհի բեւեռին վրայ անցուած այս առաջին գիւրիւրը հանգիստ և մարտի-կաւ։ Կողմի բացառիչական անհրաժեշ էր։ Ո՛չ մէկ թուաւ իր բացառիչ միջնորդութեան մէջ, ո՛չ մէկ անհուն իր անհնազալ հոգին վրայ, ո՛չ մէկ ձուկ իր հաւանգա-ղայր ջուրերուն մէջ։ Միայն հեռուն, խու-լ խաշիւները լեռան՝ որուն գլխուն վրայ մաշիկ պէս կը ծիպային ատրաշէկ մութի գարգաճակները։

Երբ Պէլ, ծանր, Ալթաման և Տը-թոր արթնացան, Հաթրասը իրենց մօտ չգտան։ Վարանած և մտաւանջ, մեկնե-ցան քարայրէն, և նշանակին նապակաւ օդի վրայ կեցած տպաւորութիւն մը վրայ։ Անոր նայածը ակնկալուց սեւեռած էր հարաւորին արտեւանի վրայ։ Իր գոր-ծիքները ձեռքէն էին, անշուշտ լեռան ճը-ղովի վրայ կատարած էր։

Տըթորը դէպ ի անոր գնաց և շատ անգամներ խոսք ուղղեց անոր առանց իր հայեցողութեան վրայիցներու զայն։ Վեր-ջապէս թուեցաւ թէ նաեւ պիտի հասնու-ր զինքը։

Ճամբար, պոտաց անոր Տըթորը, որ ուշադիր աչքով մը կը քննէր զայն, ճամբար, երթանք մեր կողմին չըմանը ը-նել, ահա մենք պատրաստ ենք մեր վեր-ջին արշաւին համար։

— Վերջին, ըսաւ Հաթրաս, անըմ-կած մարդերու ձայնի մը պոպիւնով, այո՛, վերջին իրաւունքն։ Այլ նաեւ, յարեք մեծ ոգիւրութեամբ մը, ամենէն հրաշալիս։

Այսպէս կ'իտաւ, իր երկու ձեռքերը ճակատին տանելով անոր ներքին եռա-ցումները հաղորդակցելու համար։

Այս պահու Ալթաման, ծանր և Պէլ անոր միացան, այն տանի Հաթրաս իր բանադաւաճիքի վրանակէն դուրս ելաւ կար-ծես։

Բարեկամներ, ըսաւ յուզուած ձայնով մը, շնորհակալ եմ ձեր քաջութիւնէն, շնորհակալ եմ ձեր գերմարդկային ջանքե-րուն համար, որ թող տուին մեզ ոտք կոխելու այս երկրին վրայ։

— Նաեւ պիտի, ըսաւ ծանր, մենք հնազանդեցանք միայն, և անոր պատիւը ձեզի անի է միայն։

— Ո՛չ, ո՛չ, յարեք Հաթրաս բռնաւ ա-ւելում մը, ձեր ամենուն ինչպէս ինչի։ Ալթամանին ինչպէս մեր ամենուն, ինչպէս նոյն ինչի Տըթորին։ Ո՛հ, թո՛ղ սիրտ պայթի ձեր ձեռքերուն մէջ։ Չորսուր ալ եւս զգալի իր ուրախութիւնը և երաշխա-ղիտութիւնը։

Հաթրաս իր ձեռքերուն մէջ կը սեղմէր զինքը չըմանալով պատուական ընկերու-րուն ձեռքերը։ Կերթար, կուգար, ալ ևս ինչ անձին տեղը չէր։

Մեր Անգլիացիի պարտը միայն կա-

տարեցին, կրտէր Պէլ։

— Մեր բարեկամական պարտը, կը պատասխանէր Տըթորը։

— Այո, յարեք Հաթրաս, բայց այդ պարտը ամենք չկրցան կատարել։ Ոմանք ընկնցանք Սակայն պէտք է ներկայ անոնց, անոնց՝ որ մատանի, ինչպէս անոնց՝ որ մատանի ետեւէն գացին։ Խիղճ մար-դիկ, կը ներմ անոնց։ Միտքս կը հաս-կնաւ Տըթորին։

— Այո, պատասխանեց Տըթորը, զոր Հաթրասի բարեբանը լըճօրէն անհանգիստ կընէր։

— Ուստի, յարեք նաեւ պիտի, չեմ ու-զիր որ անոնք կ'արանցեն այն փոքրիկ քաղաք, զոր եկած էին այսօրու հեռու ներք փութաւ։ Ո՛չ, իմ կարգադրութիւն ներսս մէջ բան մը չպիտի փոխուի, ա-նոնք ալ հարաւոր պիտի ըլլան։ Եթէ եր-բեք նորէն տեսնեն Անգլիան։

Դժուար էր չյայտարարել այն չեղան-քով Հաթրաս այս բռնուր արտաստանքը։ Բայց, նաեւ պիտի, ըսաւ ծանր, փո-քով կատար ընել, կարծես թէ կատար կը չինէր։

— Թերեւս, պատասխանեց Հաթրաս մտախոհ։

— Սակայ

